

דף מידע

2383

פ' "ויחי"

שבועת יעקב ויוסף

כאשר יעקב מבקש מיוסף שיקברהו במצרים הוא לא מסתפק בבקשה אלא גם משביע את יוסף שאכן יעשה כדברו. הדבר מעט מוזר, שכן לרוב מצינו שבועה כאשר יש אלמנט של חוסר אמון בין שני הצדדים כמו בין יעקב ללבן או בין אברהם למלך פלשתים. האם יעקב אכן חושב שיוסף יחזור בו ולא יקבור אותו לפי בקשתו? מסביר על כך הרמב"ן שהשבועה ליעקב ניתנה לא כדי "לסגוד" את יוסף אלא כדי לתת לו טיעון נוסף בעזרתו ישכנע את פרעה לתת לו לחזור לכנען ולקבור את יעקב. במקרה שבו פרעה לא יסכים לעניין, יוכל יוסף לומר שהוא התחייב לדבר כבר בשבועה, ובכך יעקב נותן ליוסף אפשרות נוספת לשכנע את פרעה שהוא חייב לקבור את אביו בארץ: לא היה יעקב חושד בבנו הצדיק האהוב לו שימרה על מצות אביו ועל הדבר אשר הבטיחו ואמר אנכי אעשה כדברך, אבל עשה כן לחזק העניין בעיני פרעה, אולי לא יתן לו רשות להיפרד ממנו ויאמר לו שלח את אחיך ואת עבדיך ויעלוהו שם, או שיחפץ פרעה שיקבר הנביא בארצו לכבוד להם ולזכות, ולכן השביעו, כי לא יהיה נכון להעבירו על שבועתו, וגם יוסף יצטרך יותר להשתדל בעניין מפני השבועה, וכן היה הדבר כמו שאמר (להלן נ' ו): עלה וקבור את אביך כאשר השביעך".

(מתוך אתר וורטס - אתר שיתופי לדברי תורה).

ברוך דיין האמת
אנו אבלים יחד עם חברינו
יהודית ווייס, שאול וזיוה ווייס
וכל בני משפחתם
על פטירתו של חברנו היקר **משה ווייס ז"ל**

נר זיכרון

דוד גלזר ז"ל - ט"ו טבת תשנ"ו
דוד מיידנר ז"ל - ט"ז טבת תשע"ג
עפרה קין ז"ל - י"ח טבת תשס"ט

ההשמחה במעונם
מזל טוב

לתמר ולאביה מור-רוזן (שלפים) ולכל המשפחה להולדת הבן האח.
לרונית ולגידי נצר ולכל המשפחה, בהכנס בנם ניתאי למצוות.

תורנות מרפאה: כונן בריאות - נהג אמבולנס: 054-6746373.

זמני שבת

16:14	הדלקת נרות
16:34	מנחה וקבלת שבת
08:00	שחרית
13:00	מנחה א'
16:00	מנחה ב'
17:25	צאת השבת

שלוש שאלות על יום אחד

מה אירע ביום עשרה בטבת? תשובה: תקנת הצום בעשרה בטבת, היא מפני שאז החל המצור על ירושלים.

באותו יום בא נבוכדנאצר מלך בבל עם חילותיו לצור על ירושלים, וממצור זה התחילה הפורענות שנסתיימה בחורבן בית המקדש הראשון וגלות השכינה. ואמנם בימי בית שני המצור התחיל בתאריך אחר, מכל מקום תחילת חורבן בית המקדש ומלכות ישראל היתה בעשרה בטבת. וכיוון שכבר נקבע צום בעשרה בטבת, נצטרפו לעניינו של הצום עוד שני מאורעות מצערים שחלו סמוך לאותו יום א. **מיתת עזרא הסופר** בט' בטבת. עזרא היה אחרון הנביאים השייכים לתורה שבכתב, ומצד שני הוא ראשון חכמי התורה שבעל פה. נמצא שהיה גדול ישראל המשמש כחוליית מעבר בין התורה שבכתב לתורה שבעל-פה. דאג לכלל ישראל, ונשא בעול הנהגתם, והיה ממנהיגי העלייה מבבל ומבנוי בית המקדש השני. ב. **תרגום התורה ליוונית** בח' בטבת. בימי מלכות יוון, נגזרה על ישראל גזירה קשה: לתרגם את התורה ליוונית. והיה יום זה קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל, שכן התורה שייכת לישראל, ובתרגומה ליוונית נטשטש ייחודה והחלה להיתפש כדבר שכל אדם רשאי למשמש בו. ג. **יום הקדיש הכללי**. הרבנות הראשית הוסיפה ותקנה, שיום זה יהיה יום הקדיש הכללי לכל קדושי השואה שלא נודע יום פטירתם. לפי ההלכה מי שאינו יודע את היום בו מתו קרוביו, קובע לו יום בשנה, שבו יאמר קדיש ויתענה. המנהג להתענות ביום זיכרון כבר מוזכר בתלמוד. גם מי שלא נוהג להתענות ביום זיכרון אישי חש צורך להתענות ביום שייקבע כיום זיכרון כללי על השואה הנוראה. לכן נקבע עשרה בטבת כיום הקדיש הכללי.

מדוע ישנה כפילות עם יום השואה בכ"ז בניסן? תשובה: את יום הקדיש הכללי קבעה הרבנות, זמן רב לפני שהכנסת קבעה את כ"ז בניסן. לעומת השיקולים ההלכתיים לקביעתו של עשרה בטבת, הכנסת משיקולי של קבעה את כ"ז בניסן. אחרי שהמדינה קבעה את כ"ז בניסן – כיום השואה והגבורה, אין לפרוש מן הציבור. אך מבחינה הלכתית אין אפשרות לקבוע יום תענית והספד בניסן. אי לכך תקנת עשרה בטבת לא זזה ממקומה.

מי אמור לומר קדיש ביום זה? תשובה: לפי תקנת הרבנות הראשית: "אור לעשירי בטבת מדליקים נר נשמה בכל בית, וכל שאין הוריו בחיים יאמר בתפילה קדיש יתום" (כך מובא ב"לוח הדינים והמנהגים"). אחד מרבני דורנו, הרב יעקב אריאל, כתב בשנת תשס"ז, על חשיבות אמירת הקדיש ביום הקדיש הכללי. על דבריו הוא נשאל את השאלה הבאה והשיב: "שאלה: הרב הפיץ מנשר ובו הוא קורא לאמירת קדיש ביום י' בטבת גם ע"י מי שלא היו לא קרובים שנספו בשואת אירופה. האם כוונת הרב הייתה כלפי יוצאי עדות המזרח, או שמא הרב התכוון שגם בן שהוריו בחיים ואינו אומר קדיש (למעט כאשר עובר לפני התיבה) יאמר קדיש ביום זה, אשמח אם הרב יוכל לבאר כוונתו... תשובה: כל ישראל חייבים לבכות את השרפה אשר שרף ה' באירופה. למרות שרובו של הדור הראשון של חייבי הקדיש כבר איננו, איננו פטורים כולנו מלומר קדיש על האסון הגדול הנורא ביותר שארע לעם ישראל בכל ההיסטוריה הארוכה שלו. לכן, גם בן הדור השלישי והרביעי שאין לו קרובים שנרצחו בשואה צריך לחוש מחויבות לומר קדיש. אין מקום כאן להפליה עדתית כשם שהנאצים ימ"ש לא היפלו בין העדות השונות יהודי סלונקי הושמדו כמו יהודי ורשה גם יהודי לוב ותוניס כמעט והושמדו. על כולם לומר קדיש. מי שהוריו בחיים - לענ"ד מותר לו לומר קדיש".

ברכת שבת שלום,

הרב מיכאל.

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשבת בבית המדרש בשעה 16:00
נשים מוזמנות.

דברי הספד למשה וייס בהלווייתו / על ידי אברהם גודמן.

[ו]הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד (שמות יא ג)

Big Moishe

ככה, בימי השומר הדתי ובני עקיבא, נקראת בפנינו – משה הגדול : גדול בגוף, בחכמה ובדעת.

בגיל שש הגעת לניו יורק עם הוריד ואחותך התינוקת אורה, אחרי מסעות מטלטלים מוורשה הכבושה, דרך טריאסט, נאפולי, גנואה, מילאנו, רומא, ברצלונה, ליסבון.

למדת בתיכון של 'אוניברסיטת ישיבה' וב'בית המדרש למורים' המסופח אליו, בו אביך, הפרופסור לתלמוד, אברהם וייס, היה מבין בכירי המרצים. בכל לימודיך בתיכון ובהמשך הצטיינת.

סיימת את לימודך ב'בית המדרש למורים' בגיל צעיר למדי ועברת ללמוד ב'ישיבת רבינו יצחק אלחנן', האגף הישיבתי של 'אוניברסיטת ישיבה'. שם התקדמת בלימודיך התורניים עד שנמנית עם תלמידיו של הרב יוסף דב סולובייצ'יק זצ"ל, ובו בזמן הצטיינת, באגף האוניברסיטאי, בלימודי המתמטיקה והפיזיקה.

פרטים אלה מאירים רק חלק מנעורידך, כי הפעילות ב'שומר הדתי', ולאחר ההתמזגות, ב'בני עקיבא', תפס אצלך מקום חשוב. היית חבר בקן 'ימה', חניך במחנה 'מושבה' וחבר במזכירות חבריה ו'. כשבגרת הדרכתה בסניף 'רמות'. אבל, בקיץ, ב'מושבה', העדפת להיות איש התחזוקה של המחנה.

במשך שנות חברותך בתנועה, רשמת בפנקס קטן את מילות כל השירים ששרנו – נכס היסטורי מרגש שנשמר אצלך עד היום.

בכל הזדמנות קפצת לחוות ההכשרה של התנועה כדי לעבוד – שם החל הרומן עם יהודית תבדל לחיים ארוכים וטובים. רומן ממרחקים שחייב נסיעות דחופות בין ניו יורק לשיקגו.

כאשר אורגן גרעין עלייה קיבוצית שמנה מעל שמונים חברים – דבר שכמעט לא יאומן במקום ההוא, בימים ההם, הייתה למזכיר הגרעין ומבין הראשונים לעלות לארץ על אף שראשי החוגים למתמטיקה ולפיזיקה האיצו בך שתמשיך לדוקטורט והבטיחו להעסיקך בעתיד בפקולטות שלהם.

הגעת ישר לשלוחות ולעבודה ב'פלחה'. כעבור זמן מועט יהודית עלתה ארצה והתחתנתם כאן בשלוחות.

עבדת שעות רבות על טרקטור שרשרת רועש, ללא גג, בחום של עמק בית שאן ובסוף כל יום כאשר חזרת מהעבודה וכולך מאובק קרנת מאושר. נהיתה למרכז המשק, ולאחר מכן הפכת למורה לפיזיקה בבית הספר המשותף ולמרכז הכשרות של בני נוער מחו"ל ושל אולפני גיור ששהו בשלוחות; נבחרת להיות מזכ"ל הקיבוץ הדתי; ובו בזמן סיימת, בבר אילן, תואר שלישי בתלמוד; היית בין מקימי ישיבת הקיבוץ הדתי ולאחר מכן למנהל האקדמאי של מכללת צמח-ואז חזרת לאהבתך – עלית שוב על טרקטור כדי לעבוד בענף גידולי השדה. אך, לאחר זמן, נקראת לשוב לצמח.

מאז יציאתך לגמלאות עסקת במחקר התלמוד הירושלמי. בנוסף לעיסוקים האחרים, לאורך השנים התמדת להעביר שעורים במועצה האזורית במסגרת 'גיל עד' וכאן בבית, לחבורת 'גיל עד'. ואולי, מבחינת שלוחות, גולת הכותרת היא כי במשך קרוב לחמישים ושמונה שנים, למעט הפסקות הכרחיות, העברת לחברי שלוחות שעור יומי בתלמוד.

השנים האחרונות לא היו קלות. הדרך בה נעשו בשלוחות מהלכים מסוימים הרגיזה והדאיגה אותך ובו בעת מצב בריאותך החמיר למרות מאמציהם, שאפשר לומר הרואים, של יהודית והילדים.

תמיד אמרת שיש שתי מקצועות ראויים: חקלאות - הקושר את האדם לאדמה וחינוך. **אמרת וקיימת.**

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים!

אבי' מנחם.

דברי הספד למשה וייס בהלווייתו / על ידי בנו אברהם בשם הילדים.

אבא,

"ממשה עד משה, לא קם כמשה" אפשר לומר שבתכונותיך ובהשכלתך שילבת את הרמב"ם ומשה רבנו גם יחד. הייתה לך ממנהיגותו של משה - בכל תפקיד ציבור שבו שרתת, ראית רק את טובת הציבור, היית צנוע, לא ביקשת לעצמך דבר. בהיקף השכלתך דמית לרמב"ם: איש משכיל, רחב אופקים, נטוע כולך במדע ובתורה.

"איזהו חכם, המקיים את תלמודו" נאמר בספרי דברים. כזה היית, חכם, לומד, חושב, מלמד - הקמת תלמידים הרבה. במו ידיך קיימת את תפישת העולם של תורה ועבודה. הקמת קיבוצים, חרשת שדות, התעמקת בטכנולוגיה ופתרת בדרך יצירתית והלכתית סוגיות סבוכות. יחד עם זאת לא הפסקת ללמוד, וללמד, לכתוב ולחקור.

היית אדם הומניסטי - האמנת בתפישה של "זהו ספר תולדות האדם" - כל בני האדם שווים בעיניך. פתחת אולפן גיור ונתת הזדמנות הוגנת ומכובדת לכל מי שרצה להצטרף לעם היהודי. פעלת לקידום נשים בחברה ובעשייה הדתית. יחד עם אמא יצרתם בית שוויוני ומכבד. אי אפשר לסכם את תולדות חייך בכמה מילים ואולם תמיד ביקשת לקצר משום טרחת הציבור. לו היית ניצב כאן לפנינו, היית אומר תודה מיוחדת לאמא שכל כך אהבה אותך, הבינה אותך, טיפלה בך כל כך יפה. וכן תודה מיוחדת לשאול שטיפל בך כרופא אישי.

יהודה עמיחי אמר כי - "הגוף הוא החוצץ בין עולמות".
נוח בשלום על רגבי הארץ הזו שכל כך אהבת, בעמק שכל כך אהבת.

דברי הספד למשה וייס בהלווייתו / על ידי בתו הדסה.

"תפילה למשה איש-האלוקים" האיש שאהב לחיות באורו - וממה שהיה לו נתן לאחרים.

אבא יקר ואהוב,

בימים אלו סוף חנוכה ותחילת טבת - לפני 19 שנה בדיוק קיבלת את חייך במתנה, לאחר אירוע לב וניתוח מעקפים. זכינו להיות אתך עד גיל שמונים. ליבך נדם היום ואנו עומדים מיותמים, לא רק בני המשפחה - אבדה גדולה, חלל גדול אתה משאיר אחריך.

רבים, רבים מספור היו הלבבות שנקשרו אליך. אבא, בימי חייך מרובי-העשייה. מה נאמר ומה נספר - יבואו הם ויעידו:

תלמידים, בני נוער מהארץ ומחוץ לארץ, מתגיירים, מתפללי בית הכנסת, יושבי בית-מדרש, סטודנטים וקולגות באוניברסיטה, חברי קיבוצים, אנשי חינוך וחקלאים, חברי גיל עוז ועוד ועוד...
אוזן קשבת הייתה לך ועצה מחכימה נתת לכל אחד ואחת.

גם אלפי הספרים שעל הפתלים בבית יעידו על הרגש הרב שנטמן בין הדפים.
גם כשקהו עיניך קראת, למדת ולימדת. גם כשקשתה הליכתך השכמת לשחרית מדי יום ודף יומי לימדת מידי ערב.

ראשך הגדול נשא אוצרות חכמה, בינה, דעת ועוז הרוח גבר על כל מכאובי הגוף.

ילד קטן היית, מהלך ברחובות וְרָשָׁה אוּחַז בכף ידה הגדולה והבוטחת של אמך פנינה. זאת התמונה הראשונה שלנו ממך.

ברבות הימים לחוקר נעשית, תוכניות רבות עוד היו לך. ובכוחותיך האחרונים עבדת על תרגום כתב-יד של הוריק מהמלחמה - אלה האותיות האחרונות שנחקקו בנשמתך.

תנוח בשלום ובשקט ותהיה מליץ יושר על העם בשעה קשה זו - כשאויבים עומדים עלינו ומתבוללים ומתייוונים בתוכנו.

אסיים במסכת אבות (ה', כ"ח) שנהגנו לקרוא וללמוד אתך בשבתות הקיץ:

"בן בג בג אומר: הפך בָּהּ והפך בָּהּ דְּכָלֵּא בָּהּ. ובה תִּחְזִי =

דפדף בתורה, למד וחזור שהכל תמצא בה ובה תתבונן.

וּסִיב וּבָלָה בָּהּ וּמָנָה לֹא תִזְוַע

עד זְקִנָה וּשְׁיִבָהּ לֹא תַעֲזֹבָנָה וממנה לא תמוש

שאיין לך מידה טובה הימנה".

דברי הספד למשה וייס בהלווייתו / על ידי בנו שאול.

אבא יקר,

הדבר שהכי אהבת זה שיקראו לך סבא, תמיד התגאית בהיותך סבא בנכדים שלך ובמשפחה. לפני 40 שנה נהיית האדם הכי מתוק עלי אדמות - חלית במחלת הסוכרת. ומלפני 30 שנה ביד הגורל יצא שאני טיפלתי בך עד היום. היית חולה קשה מאוד כי ידעת לא פחות מרופאיך עד היום האחרון. מצד שני היית מאתגר מאוד את רופאיך וכאן המקום להודות לד"ר תורם וצוותו על הטיפול המסור לאורך השנים.

זכיתי אני בכל ביקור להתפללם אתך על סוגיות שונות ומשונות בחיים. בהתחלה התווכחנו אין סוף על מחויבות הבן ב"כבד את אביך ואת אמך". עד לאן הרחיקה התורה. משם עברנו לסוגיות בשבת וסוגיות אחרות בחיים, רק אז התוודיתי כמה היית מקורב לרב עובדיה יוסף בענייני הלכה והתפתחות ההלכה.

מעטים יודעים בכמה דיני נפשות עסקת, בצנעה בלי שאף אחד ידע והבאת פתרונות הלכתיים יוצאים מגדר הרגיל.

היית ציוני בכל רמ"ח אברייך, אהבת מאוד את השדה למרות ששנים כבר לא עבדת בזה. התעניינת בפתרונות טכניים והלכתיים לחקלאות.

לפני 19 שנה עברת ניתוח מעקפים ולאחר מכן היית אדם שונה לגמרי, היית רגיש מאוד ולא יכולת להסתיר את זה. אפילו בזמן קריאת התורה היית דומע.

אבא, סבא, אנחנו ילדך ונכדיך נמשיך את הדרך אותה סללת לנו בשתי ידיך - אהבת הארץ, אהבת הבריות ושלום.

סבא, במקרה שלך המלאכים לא יצטרכו ללוות אותך, אלא אתה תלווה אותם. ותהיה מליץ יושר על משפחתך ועל כולנו. אוהב אותך מאוד!

לזכרו של החבר החכם ד"ר משה וייס ז"ל

שבע שנים טובות כיהנתי כרב הקיבוץ שלוחות. הרבה למדתי מחברי וחברות שלוחות, בתורה ובחכמה, בדרך ארץ ובגמילות חסדים. אך אחד ומיוחד היה משה וייס. תלמיד חכם שורשי וחוקר תלמוד חדשני. משה נשא בתפקידים רבים בקיבוץ הדתי שלא היו קשורים כלל וכלל לידע התורני והמדעי שלו. את התורה לא עשה קרדום לחפור בה ואהב את חיי המעשה. כשהגעתי לשלוחות כבר היה אחרי קריירה מרשימה בקיבוץ ובאקדמיה ואפשר היה בקלות להיכנס לחדרו עמוס הספרים ולשוחח עמו בדברי תורה וחכמה. אני ניצלתי את ההזדמנות הזו היטב. באותם ימים התחלתי בלימודי האקדמיים בחוג לתלמוד באוניברסיטת בר-אילן וכך זכיתי בפרופסור לתלמוד אישי צמוד לבית, אדם שאפשר להתייעץ אתו בכל דבר תורה ומדע. היו לנו שיחות רבות וארוכות. מגלגל הייתי לפניו בחיבוי הלכה שהיו לי כרב הקיבוץ והוא מעיר כה וכה, על חלק מהדברים אומר 'פה!' ועל חלק גדול יותר אומר 'שטויות!' ואני לא מאמין כמה שפר עלי מזלי כי מכל מה שאמר למדתי הרבה. מענייני הלכה היינו גולשים למחקר התלמוד ומשם להיסטוריה של ימי הביניים ומשם לפילוסופיה וחזרה לענייני הקיבוץ ולאתגרי החינוך, ומה היה כאן פעם ולאן הדברים הגיעו.

אספר על שילוב מעניין של מדע ותורה שנוצר בשיחותינו. כזכור לחברי ובעיקר לחברות שלוחות תמכתי ועודדתי את נשות הקיבוץ ביוזמה לקיים קריאת מגילה על ידי נשים בחג הפורים. העיון ההלכתי שקדם ליוזמה נבנה על עבודה סמינריונית שכתבתי בחוג לתלמוד בבר אילן בנושא "חייב נשים במקרא מגילה" העבודה הוגשה לד"ר משה וייס שכתב לי הערות רבות ובסוף חתם כך: "הדבר רחוק מלהיות מפורסם מעל במה 'מדעית' – אבל את חובתך כתלמיד מלאת ועל כך מגיע לך ציון 90". מעבודה זו התגלגל מאמרי 'קריאת מגילה ע"י נשים לפני נשים' שפורסם בכתב העת התורני תחומין כרך י"ח (תשנ"ח), והשאר היסטוריה.

עוד אחר מהאריות שבחבורת החכמים והמנהיגים של הקיבוץ הדתי הלך לעולמו והשאיר אותנו מיותרים מתורה ומתבונה. יהי זכרו ברוך.

אריאל פיקאר

רב הקיבוץ שלוחות בין השנים תשנ"ה-תשס"א.

במלאת שנתיים

לפטירת חברנו

דוד מיידנר ז"ל

נקיים ערב אזכרה לזכרו

ביום שלישי

ט"ו בטבת תשע"ה 6.1.2015

17:00 מפגש חברים - קפה ועוגה בחדר האוכל

17:30 קטע נגינה

דברי זיכרון לזכרו מפי שלמה סמסון

קטע נגינה

17:45 הרצאה על צדקה וחסד בארגון "יד אליעזר" - ההרצאה תינתן

ע"י נציגי הארגון

קטע נגינה

18:45 לימוד משניות

קדיש

19:15 תפילת ערבית בבית הכנסת

הערב ילווה בקטעי נגינה קצרים ע"י יזהר לב ורועי צימרמן

הציבור מוזמן לכבד את האירוע בנוכחותו.

העלייה לבית העלמין

ביום רביעי

ט"ז בטבת תשע"ה 7.1.2015

יציאה מהנוף הירוק בשעה 15:30

מצמ"ד

במסגרת יוזמה של אורן גל ושי מועלם לגיבוש גאוות יחידה, עוצב והודפס סטיקר לשלוחות על בסיס הצעות שהתקבלו מהציבור.

הסטיקר עוצב ע"י ענבל פורשר וגדי כהן. ומחולק השבת בתאים.

מלכה סימון.

מהמרכולית

כדי להקל על הקונים בהוצאות הצפויות, החלטנו לשקול עוד מוצרים בתפזורת כדי להוזילים. כמו: שוקולדצ'פס, טחינה, קטניות ועוד...

אשמח לבדוק מוצרים נוספים לבקשתכם - מוצרים שישתלמו משמעותית ויזילו את המוצר.

יש לנו תחושה שהחברים מאד חוששים מהעלאת המחירים במרכולית על פי גובה האחוז

שהוחלט. אני מציעה לבדוק את המחירים ולא להיצמד לאחוזים כיון שיש דינמיות בגובה

המחיר. לעיתים ישנן עליות, אך הרבה פעמים ישנם מבצעים והנחות - כדאי לשים לב

לשילוט המבצעים.

כמו כן, לידיעתכם כל המוצרים בפיקוח מחירם לא משתנה אלא אם כן יוחלט אחרת על הפיקוח.

יחד נצעד קדימה ונצליח!!!

אתי בשם הצוות.

מוזמנים אביגי

השלב פרשט "אביגי" (1-3-2)

אביגי סעודת השלב ועד צאת השלב

אראל עבודת יצירה

שנשטן על ידי בשנים האחרונות

מחממים שונים - עיסת נייר, זכוכית ואריזה.

עבודת שימושיות כמו מיטה.

שולחן וכסא מקרטון ועיסת נייר.

עבודת נייר - גכשיטים.

מוזמנים אביגי בכל יום.

ביגי סמוך למקלט גפאריאן.

אדריאל עבדיאל ואמנה

גדולה אביגי.

בעיצומו של המסע

השלב הראשון של מסע הבחירות המקדימות ל"בית היהודי" - הסתיים. למשך כשלושה שבועות נפתחו השורות, ואנחנו עמלנו על ההתפקדות למפלגה. בסיכום המפקד הארצי התברר שבסה"כ נוספו ל"בית היהודי" כ- 20 אלף מתפקדים, והמפלגה מונה היום מעל 75,000 חברים, אך לצערי בשעת כתיבת שורות אלה עדיין איננו יודעים את המספר המדויק של מתפקדי הקיבוץ הדתי. תודתי האישית ותודת כולנו נתונה לפעילים המסורים שהשקיעו את כל מרצם בגיוס המתפקדים, ולמאות הרבות של חברים שנענו לקריאתנו והצטרפו למפלגה, ובכך הגדילו את יכולתנו להשפיע לא רק על רשימת מועמדי המפלגה לכנסת אלא גם על דרכה ועיסוקיה של המפלגה בכנסת הבאה, ועל משקלה של תנועת הקיבוץ הדתי ליד שולחנם של מקבלי ההחלטות בכנסת ובממשלה.

ריבוי המתמודדים על מקום ברשימת "הבית היהודי" לכנסת, ובתוכם גם הח"מ, עלול למקד את תשומת הלב בעצם הרצון לשבת על הכיסא שבאולם מליאת הכנסת (וליד שולחן הממשלה?) ולהמעיט בחשיבותה של העשייה בבית המחוקקים ובמשרדי הממשלה, אך ניטיב לעשות אם נזכור שגם בקדנציה הקצרה של הכנסת האחרונה נחקקו חוקים חשובים וטופלו סוגיות מרכזיות בזהותה היהודית-דמוקרטית של מדינת ישראל: גיוס חרדים תחת הכותרת שוויון בנטל; העברת סמכויות הגיור לבתי דין ברחבי המדינה; מינוי רבנים ראשיים והענקת תקן לרבני הקיבוצים; מאבק ביוקר המחיה; הורדת מחיר הדיור - כל אלה ורבים אחרים הם נושאים שיש לנו מה לומר עליהם, וחשוב שאנחנו - הציונות הדתית המגשימה בפועל את משנת "תורה ועבודה" - נשמיע את דברינו במהלך הדיונים ובניסוח ההחלטות.

בימים הקרובים אמור "מטה הבחירות של נחמיה רפל" לקבל ממזכירות המפלגה את הרשימה השמית של המתפקדים ל"בית היהודי", רשימה שתכלול את שמות אלה שהתפקדו עכשיו וגם את שמות אלה שהתפקדו לפני כשנתיים. רשימה זו תהיה כלי עבודה בידינו, ובעזרתה ניגש לחלק השני והמכריע של המלאכה: הכנה ליום הבחירות המקדימות, שיתקיים כידוע ביום רביעי, כ"ג בטבת - 14 בינואר 2015. שיטת הבחירה וריבוי המועמדים מחייבים הכנת שיעורי-בית לפני ההגעה אל הקלפי, ובכוונתנו להפיץ בימים הקרובים דף הסבר מפורט.

תודה לכל המתפקדים, ואני פונה ומבקש ואף צריך את עזרת כולכם כדי להגיע בפריימריז למקום מכובד ברשימת "הבית היהודי" לכנסת.

נחמיה רפל.

אסיפת חברים
תקיים אי"ה ביום שני י"ד טבת (5.1)
בחדר - האוכל, בשעה 20:30

על סדר היום:

תוכנית משק 2015

בהשתתפות - ישראל מאור יו"ר הנהלה כלכלית,
 שרגא וילק דירקטור בהנהלה כלכלית מטעם התנועה
 ומנהלי הענפים יציגו את התוכניות ל 2015.

 משולחנה של מזכירת הפנים

"איך זורם הנחל
 עם טיפות של מים
 כמו זהב ניצוץ לרגע קט
 איך זורם הנחל
 שולח את מימיו
 אל הנתיבים מביא חיים
 כמו כל הנחלים
 רגע של תוגה
 על הלב שלווה
 עם יופיו של העמק הנסתר
 מן הטבע אדע את חיי
 כצליל מימיו של פלג זך וקטן
 משמיע קול בודד במדבר" / אהובה עוזרי

מזל טוב - לאייל תורן ולתהילה צמח מירושלים שהודיעו על רצונם להינשא.
 ברכות לכל המשפחה.

ביום ראשון ליווינו את חברינו משה ווייס למנוחת עולמים. קולו הרם והבהיר, בינתו,
 חדות מחשבתו, רוחב ידיעותיו כמו גם דעותיו שאינן משתמעות לשתי פנים, יחסו לנו מאוד
 בשיעורים, במאמרים בדף מידע, בישיבות ובאסיפת החברים. אנו מחבקים את יהודית,
 הילדים והמשפחה המורחבת ומשתתפים באבלם.

ביום שלישי התקיים מפגש מרגש ומרתק עם דליה גוטמן (שעבדה כמפיקה בכירה במשך
 25 שנה בקול ישראל ובערוץ הראשון) דליה הפיקה את הסרט התיעודי **המסע של ילדי
 טהרן**. הסרט מתעד לראשונה, דרך זיכרונותיהם של הילדים שבגרו, את מסעם המפרך
 והמסוכן: בריחתם עם הוריהם מפולין, חייהם בסיביר ואחר כך באוזבקיסטן שם נאבקו ברעב
 ובמחלות, העברתם לטהרן ברגל וברכבות, ולבסוף חילוצם הנועז דרך הודו בספינות והגעתם
 ברכבת לארץ-ישראל, באמצע המלחמה. המפגש כלל צפייה בסרט והרצאה של דליה המספרת
 את סיפורם של ילדי טהרן בשילוב מפת המסע, והקשר שנוצר עם חלקם בעקבות הסרט.

ערבי הסברה - בעלי התפקידים והמזכירות עסוקים מזה מספר שבועות בהכנת העדכונים
 לחוברת השינוי בעזרתו של ישראל צופים (מה שהוגדר כ"טווח הבינוני" בהחלטת האסיפה
 מיולי). בכוונתנו לקיים ערבי הסברה בהנחיית ישראל צופים, במטרה להציג את מתווה
 העבודה ואת עקרונות המודל לפני הבאתם להצבעה באסיפה.
 ערבי ההסברה יתקיימו אי"ה בבית דורות בתאריכים הבאים:
יום שני כ"א טבת (12.1) בשעה 20:00 לכל הציבור.

ביום שלישי כ"ב טבת (13.1) בשעה 17:00 לוותיקים ולפנסיונרים, ובשעה 20:00 לכל הציבור.
 כל חבר יכול לבחור להגיע למפגש ביום ובשעה שנוחה לו.

שבת-שלום רותם.

 שבת - שלום

שעות הארוחות בחדר-האוכל
 ליל שבת מיד לאחר התפילה
 שבת צהריים 11:30.